

Advies Landelijke Klachtencommissie Onderwijs

Inhoud van de klacht

Bij klaagschrift van 2 januari 2009, bij de Commissie binnengekomen op 13 januari 2009, hebben klagers op grond van de klachtenregeling van de betrokken school bij de Landelijke Klachtencommissie Onderwijs (LKC) een klacht jegens verweerders ingediend met de volgende inhoud:

Klagers klagen erover dat de leerkracht onzorgvuldig heeft gehandeld door hun zoon met enige regelmaat op de gang of in een andere groep te plaatsen en de afspraak om hen schriftelijk te informeren over het gedrag van hun zoon niet na te komen. (LKC 09.007)

Klagers klagen er bovendien over dat de directeur niet adequaat handelt als er problemen zijn. Zo heeft de directeur dit schooljaar onvoldoende actie ondernomen om de situatie voor hun zoon te verbeteren en heeft hij zonder voorafgaand overleg besloten om hun zoon over te plaatsen naar een parallelgroep. Verder is de directeur afgelopen schooljaar niet serieus ingegaan op de klacht die zij hadden ingediend nadat hun dochter door een klasgenoot was mishandeld. (LKC 09.012)

Toetsing door de Commissie

De Commissie oordeelt dat het tot de verantwoordelijkheid van een school behoort zorg te dragen voor onderwijskundige en pedagogische begeleiding van leerlingen. Het is aan de school om, met inachtneming van professionele - en zorgvuldigheidsnormen, invulling te geven aan deze begeleiding. In deze zaak is de Commissie gevraagd te beoordelen of de leerkracht onzorgvuldig heeft gehandeld door de zoon van klagers met enige regelmaat buiten de groep te plaatsen. Hiertoe overweegt de Commissie het volgende.

Het staat vast dat de leerkracht aan het begin van het schooljaar 2008/2009 met klagers heeft gesproken over de gedragsproblemen van hun zoon. Verder staat vast dat de leerkracht en klagers in de periode daarna tot 10 januari 2009 in ieder geval zeven keer contact met elkaar hebben gehad over hun zoon. In diezelfde periode heeft de leerkracht in overleg met de intern begeleider drie handelingsplannen ten behoeve van hun zoon opgesteld. De Commissie stelt vast dat de leerkracht de plannen na korte tijd heeft geëvalueerd en bijgesteld als dat nodig was.

Uit de handelingsplannen leidt de Commissie af dat klagers zoon met name moeite had om naar instructies te luisteren en die op te volgen. In eerste instantie heeft de leerkracht geprobeerd om dit gedrag door middel van een beloningssysteem en instructieboekje te corrigeren. Toen bleek dat deze corrigerende maatregelen niet altijd voldoende effect sorteerden, is besloten om klagers zoon af en toe buiten de groep te plaatsen. Als dat gebeurde dan was het aan het einde van de ochtend of middag voor de duur van een kwartier tot een half uur.

Naar het oordeel van de Commissie heeft de leerkracht daarmee niet onzorgvuldig gehandeld omdat klagers zoon slechts voor korte duur buiten de groep werd geplaatst en alleen dan als bleek dat hij niet op een andere manier gecorrigeerd kon worden. Bovendien heeft de leerkracht, toen bleek dat het werken op de gang niet zo goed ging, er voor gezorgd dat klagers zoon in groep 7 kon werken. De klacht over het buiten de klas plaatsen acht de Commissie dan ook ongegrond.

Dat deze maatregelen zijn genomen zonder toestemming van klagers is naar het oordeel van de Commissie niet onzorgvuldig te noemen aangezien het binnen de pedagogische beleidsvrijheid van de leerkracht valt om corrigerend op te treden. De leerkracht had het nut en de noodzaak van de time-out maatregel wel explicieter aan klagers kunnen uitleggen bijvoorbeeld door hen een kopie van de handelingsplannen te verstrekken en aan de hand daarvan een gesprek te voeren. De Commissie zal hierover een aanbeveling doen

Wat betreft de klacht over het schriftelijk informeren overweegt de Commissie het volgende.

Het staat vast dat er tijdens het gesprek van 31 oktober 2008 met klagers is gesproken over de corrigerende maatregelen die de leerkracht nam in verband met de gedragsproblemen van hun zoon. Partijen verschillen met elkaar van mening of toen is afgesproken dat de leerkracht klagers op gezette tijden schriftelijk zou informeren over de gedragsproblemen van hun zoon. Volgens klagers is deze afspraak gemaakt. De leerkracht zegt dat is afgesproken dat zij aantekeningen over het gedrag van klagers zoon zou maken en dat met klagers op gezette tijden zou bespreken. De Commissie ziet zich aldus geconfronteerd met twee tegengestelde visies. Nu de stelling van klagers, dat de leerkracht hen

schriftelijk zou informeren over het gedrag van hun zoon, niet met feitelijke gegevens is onderbouwd, acht de Commissie de lezing van klagers op dit punt niet voldoende aannemelijk gemaakt en oordeelt de Commissie dat dit klachtonderdeel ongegrond is.

Naar aanleiding van de klacht dat de directeur onvoldoende actie heeft ondernomen om de situatie voor klagers zoon te verbeteren en klagers zoon zonder voorafgaand overleg over te plaatsen naar een parallelgroep overweegt de Commissie het volgende.

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen stelt de Commissie vast dat de directeur op verschillende momenten acties heeft ondernomen. In reactie op de e-mail van klagers van 23 oktober 2008 heeft de directeur naar het oordeel van de Commissie adequaat gereageerd door binnen tien dagen een gesprek te organiseren waarbij klagers met de leerkracht, de adjunct-directeur en de directeur over klagers zoon hebben gesproken. Klagers hebben tijdens dit gesprek nog eens verteld dat ze hun zoon in verband met zijn gedrag voor verder onderzoek hadden aangemeld bij de Molemann kliniek en in verband daarmee geen toestemming hadden gegeven aan school om de schoolbegeleidingsdienst in te schakelen ter ondersteuning van de leerkracht. Op 4 december 2008 hebben klagers er wel mee ingestemd dat de PCL zou onderzoeken of hun zoon eventueel op een sbo-school geplaatst kon worden. Dit onderzoek is op verzoek van klagers stopgezet. Ook de Molemann kliniek heeft het onderzoek op verzoek van klagers beëindigd en overgedragen aan het UMC.

Doordat er tot op heden nog geen onderzoek is afgerond is het ook voor school niet duidelijk of klagers zoon te maken heeft met een gedragsstoornis waardoor het voor de school wordt bemoeilijkt om te bepalen welke begeleiding het beste is voor klagers zoon. De Commissie stelt vast dat de school desalniettemin de nodige acties heeft ondernomen om klagers zoon zo goed mogelijk te begeleiden. Dit is onder meer ter sprake gekomen tijdens het gesprek op 31 oktober 2008.

De e-mails die klagers in december 2008 hebben gestuurd zijn gericht aan de adjunct-directeur. Naar het oordeel van de Commissie kan het niet beantwoorden van deze e-mails de directeur niet worden verweten, temeer niet omdat hij de dag nadat hij van klagers had gehoord dat deze e-mails onbeantwoord waren gebleven zelf actie heeft ondernomen. Het staat vast dat de directeur klagers op 7 januari 2009 per e-mail heeft uitgenodigd voor een gesprek op 8 of 9 januari en bij het uitblijven van een reactie klagers op 9 januari 2009 om 16:41 uur een e-mail heeft gestuurd waarin hij hen nogmaals heeft uitgenodigd voor een gesprek. In deze e-mail heeft de directeur onder meer aangegeven dat hij na intern overleg tot de conclusie was gekomen dat het verstandig zou zijn om klagers zoon met ingang van 15 januari 2009 over te plaatsen vanwege het gebrek aan wederzijds vertrouwen en om verder problemen te voorkomen.

Alhoewel een directeur voor een dergelijk besluit naar het oordeel van de Commissie geen toestemming van de ouders nodig heeft, had het de voorkeur verdiend als de directeur hier van te voren met klagers over had gesproken. Dat dit niet is gelukt kan de directeur echter niet worden verweten. De directeur heeft immers op 9 januari 2009 en ook de dagen daarna gepoogd klagers te bereiken.

Klagers hadden geen vertrouwen in een gesprek en gaven de voorkeur aan communicatie via de e-mail omdat alles dan zwart op wit zou staan. Op zich begrijpt de Commissie de wens van klagers om zaken schriftelijk vast te leggen. Met name als de communicatie tussen school en ouders wat stroever verloopt, doet school er verstandig aan om te werken met schriftelijke verslaglegging. Het een sluit het ander echter niet uit. Klagers hadden als voorwaarde aan het voeren van een gesprek kunnen verbinden dat er van die gesprekken een verslag gemaakt zou worden dat ter accordering aan hen zou worden voorgelegd.

Op grond van het bovenstaande oordeelt de Commissie dat de directeur datgene heeft gedaan wat van hem in de gegeven omstandigheden verwacht mocht worden. De Commissie acht dit klachtonderdeel dan ook ongegrond.

In verband met de beoordeling van de klacht dat de directeur niet serieus is ingegaan op de klacht die klagers hadden ingediend nadat hun dochter door een klasgenoot was mishandeld, overweegt de Commissie het volgende. Als zich een voorval op school voordoet waarbij een leerling lichamelijk letsel oploopt en niet duidelijk is hoe dat is gebeurd, mag van de school verlangd worden hiernaar onderzoek te verrichten en indien mogelijk maatregelen te treffen.

Klagers hebben aangegeven dat ze de leerkracht en de directeur hebben gevraagd om onderzoek te verrichten. Partijen verschillen van mening of de school onderzoek heeft verricht naar aanleiding van het voorval dat op 2 april 2008 heeft plaatsgevonden en of de school klagers hierover heeft ingelicht.

Het staat vast dat klaagster ongeveer tien dagen na het voorval met de leerkracht heeft gesproken die haar toen heeft verteld dat hij met de jongen had gesproken maar nog met de dochter moest praten. De leerkracht had klagers dochter toen nog niet gesproken omdat zij twee weken thuis was. Klagers konden naar het oordeel van de Commissie op dat moment dus weten dat de leerkracht met een onderzoek bezig was maar dat nog niet had afgerond. Begrijpelijkerwijs wilden klagers weten wat het uiteindelijke onderzoek had opgeleverd. De Commissie kan daarmee echter moeilijk rijmen dat klagers tot 25 juni 2008 hebben gewacht om te informeren naar de stand van zaken. Aangezien klagers hetgeen de directeur ter zitting vertelde over het op 25 april 2008 terugkoppelen van de uitkomst van zijn onderzoek niet hebben weersproken, acht de Commissie het aannemelijk dat die terugkoppeling over het onderzoek heeft plaatsgevonden. Mogelijk waren klagers het niet eens met de uitkomst van het onderzoek, maar daarmee is de klacht niet gegrond. Het staat vast dat de directeur open stond om in gesprek te gaan met klagers nadat zij hem 25 juni 2008 per e-mail hadden laten weten dat hij onvoldoende actie had ondernomen na het voorval van 2 april 2008. Dat klagers hier niet op in zijn gegaan kan de directeur niet worden verweten. De Commissie komt tot de conclusie dat de directeur naar aanleiding van het voorval van 2 april 2008 zorgvuldig heeft gehandeld en acht dit klachtonderdeel dan ook ongegrond.

Oordeel van de Commissie

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht tegen de leerkracht en de klacht tegen de directeur ongegrond zijn.

Aanbevelingen van de Commissie

De Commissie beveelt het bevoegd gezag school aan:

- een kopie van handelingsplannen aan ouders/verzorgers van de betrokken leerling te verstrekken;
- beleid te ontwikkelen waarin aan de leerkrachten en de directie kaders worden aangeboden die duidelijk maken van welke contacten met ouders schriftelijk verslag moet worden gedaan voor het leerlingendossier en welke informatie in die verslaglegging moet worden opgenomen.